

Побудувавши лінію тренду, ми можна зробити прогноз, що в майбутні 2 роки буде спостерігатися зростаюча тенденція кількості туристів, які обслуговуються суб'єктами туристичної діяльності України, це пов'язано з збільшенням числа іноземних громадян, які відвідають нашу державу в туристичних цілях. Наведена гіпотеза підтверджується наведеним прогнозом на рис. 4.

Висновки. Туристична галузь України, переживала декілька спадів. Перший в 2008-2009, що пов'язаний з світовою кризою і інфляційними процесами в державі, другий спад спостерігається з 2013 по 2015 рік, що виник через погіршення геополітичного стану в державі.

Проведені дослідження свідчать, що на сьогодні відбувається поступова стабілізація стану туристичної сфери України. Порівнявши опис побудованих ліній тренду кількості громадян які від'їжджали за кордон та іноземних осіб, які відвідали нашу державу в туристичних цілях, ми можемо спостерігати часткове відновлення туристичних потоків в Україну.

Аннотація: В данній статтє проанализировано состояние туристических потоков на территории Украины. Освещены основные тенденции изменения направлений туризма основной массы людей, рассчитаны основные показатели, влияющие на динамику туристических потоков Украина и построены прогнозы на будущее.

Ключевые слова: туризм, направления, анализ, геополитика, изменения, моделирование.

Abstract: In this article the state of tourist flows in the territory of Ukraine is analyzed. The main tendencies of changing directions of tourism of the bulk of people are highlighted. The conclusions and main indicators and forecasts for the future are made.

Keywords: tourism, flows, analysis, geopolitics, changes, modeling.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Игнатъева И. Ф. Пространство потоков: экономический и геополитический анализ туризма [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.terrahumana.ru/arhiv/13_01/13_01_21.pdf
2. Туристичні потоки. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.gumer.info/bibliotek_Buks/Polit/kastel/06.php.
4. Логінов Якуб. Бути як Ізраїль, або Туризм під час війни // Дзеркало тижня. – 2015. – № 30 (21 серпня).
5. Побоченко Л. М., Тимошенко О. І. Сучасний стан та пріоритетні напрямки оптимізації розвитку міжнародного туризму в Україні [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/54770/14-Pobochenko.pdf?sequence=1>.
6. Виїзд громадян України за кордон за країнами, до яких вони виїжджали, у 2016 році. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

УДК 339.924

МІЖНАРОДНА ІНТЕГРАЦІЙНА ВЗАЄМОДІЯ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

С. В. Коваленко, О. О. Коваленко

Анотація. Міжнародна економічна інтеграція створює можливості для більш ефективної економічної спеціалізації за рахунок об'єднання ресурсів країн. Виникає особливість їх взаємодії – глобальні проблеми, що пов'язані з соціальною й економічною адаптацією економік країн, які знаходяться на різних етапах інтеграції. Утворення регіональних інтеграційних блоків являє собою реакцію захисного характеру країн на втрату певної частини автономії в результаті глобалізації. Поглиблення та розширення інтеграційних процесів вимагають адекватного інституціонального забезпечення, усунення перешкод на шляху міжнародної торгівлі та інфраструктурного розвитку.

Ключові слова: глобалізація, міжнародна інтеграція, економічний розвиток, фінансова криза, торгівля.

Існування й розвиток світової економіки надалі відчуває вплив глобалізації, підвищення тиску глобалізаційних процесів, зокрема глобалізації економічного розвитку.

Сьогодення інтеграційної взаємодії пов'язане з основними науковими підходами щодо визначення цієї дефініції [1, 2, 3, 4], дослідженню економічного аспекту посилення глобалізації та інтеграції присвячені, зокрема, роботи С. І. Соколенка, О. Г. Білоруса, Ю. М. Пахомова, А. С. Філіпенка, С. І. Пирожкова, ін. Водночас всі дослідники глобалізації вважають, що цей процес не є принципово новим явищем, а є продовженням капіталістичної інтеграції, яка здійснюється вже протягом кількох століть.

Наслідки глобалізації для розвитку різних країн є неоднозначними, межують з загостренням протиріччя між універсалізацією (гомогенізацією) суспільного життя і прагненням народів зберегти свою самобутність, геоекономічне розмежування світу. До кінця 80-х років, за деякими винятками, явище глобалізації супроводжувалось рухом до сприяння багатосторонньої торгівлі й зниженням, або знищенням торговельних бар'єрів. На кінець 90-х років рух до лібералізації багатосторонньої торгівлі залишався потужним, але паралельно з цим з 80-х років спостерігається розвиток регіональних торговельних блоків, утворення яких необхідно розглядати як реакцію захисного характеру країн на втрату частини суверенітету в результаті глобалізації:

1) ступінь впливовості будь-якої окремо взятої країни у регіональному торговельному блоці скоріш за все буде більшим, ніж на багатосторонньому рівні. Іншими словами, регіональні блоки є способом отримати певну автономію через більшу спроможність впливати на рішення, що ухвалюються у блоці;

2) група країн може здійснювати більш потужний вплив, ніж одна країна. Відтак, регіональні торговельні блоки допомагають відновити політичну автономію через спільний голос, яким регіональний блок добивається впливу за його межами.

Регіональні торговельні блоки є формою економічної інтеграції, яка, залежно від конкретних умов, може включати різні ступені інтеграції. В процесі реалізації стратегії вирівнювання з метою забезпечення економічної і політичної єдності регіонів зростає значення зовнішніх факторів.

Зацікавленість перехідних суспільств щодо більш глибокого їх включення у світове господарство обумовлена тим, що суттєво збільшився вплив зовнішніх джерел фінансування на забезпечення нормального відтворювального процесу, поліпшення умов економічного й соціального розвитку. Мексиканська валютна криза 1994 р., Азійська фінансова криза 1997–1998 рр. Мала серйозний характер, однак їх вдалося утримати під контролем. Найгірша криза з часів Великої депресії, Глобальна фінансова криза 2008 р., призвела до проблем ліквідності та дерегулювання фінансових установ в США та Європі, що далі посилює кризу ліквідності. Глибинною причиною всіх цих криз було прагнення до глобальних стандартів споживання при збереженні національних стандартів виробництва, господарства взагалі. Перехідна модель економіки є найбільш вразливою до потрясінь подібного роду, занадто незбалансована сама по собі, щоб відносити всі негативні моменти лібералізації тільки на рахунок міжнародних організацій [5]

У системі ринкових міжнародних економічних відносин виникає ряд об'єктивних передумов переходу до більш високого етапу їх розвитку – міжнародної інтеграції. Об'єктивно виникають два шляхи:

1) створення і розвиток транснаціональних фірм, що дозволять подолати багато складнощів (трансферні постачання, ціни, сприятливі умови відтворення, кращий облік ринкової ситуації, додаток прибутку, ін.);

2) міждержавні погоджені заходи для цілеспрямованого формування ринкового (економічного, правового, інформаційного, психологічного і політичного) простору у великих регіонах світу.

Сполучення цих двох напрямів і забезпечує перехід до вищого, ефективнішого та перспективнішого ступеня світогосподарських відносин – міжнародної економічної

інтеграції. З економічних позицій об'єктивний фактор міжнародної господарської інтеграції – забезпечення кращих умов застосування обмежених ресурсів. Світовий ринок – безкомпрісний та об'єктивний суддя оцінки конкурентоспроможності товарів. За умов значної насиченості світових товарних ринків кожен виробник змушений вести жорстку боротьбу за споживача. Економічне інтегрування неможливе без подальшого розвитку суспільного характеру міжнародного виробництва, без поглиблення інтернаціоналізації виробництва на основі об'єднання виробничих і наукових потенціалів багатьох країн.

Глобалізація економічного розвитку всіх сторін сучасного господарського життя диктує відповідні вимоги, необхідність забезпечення кількісних і якісних параметрів для української економіки, яка включилася у світогосподарські процеси з метою реалізації на міжнародному економічному просторі власних порівняльних і конкурентних переваг. Стратегічним завданням при цьому має стати реструктуризація національної економіки. Результативними заходами, які одночасно будуть сприяти зниженню ризиків у процесі міжнародної інтеграції, є розмежування пріоритетів щодо поглиблення участі у міжнародних інтеграційних угрупованнях країн; проведення оцінки ефективності чинних угод про вільну торгівлю та вивчення доцільності укладання нових; панорамний характер бачення щодо висновків про реальний стан, потенціал зовнішньої торгівлі та інституцій її адекватної підтримки; розвиток і стимулювання підприємництва, організаційних структур інтеграції науки та виробництва (переконаливе поєднання науки та техніки визначає якісні зміни в продуктивних силах світового господарства).

Аннотація. Международная экономическая интеграция создает возможности для более эффективной экономической специализации за счет объединения ресурсов стран. Возникает особенность их взаимодействия - глобальные проблемы, связанные с социальной и экономической адаптацией экономик стран, находящихся на разных этапах интеграции. Создание региональных интеграционных блоков представляет собой реакцию защитного характера стран на потерю определенной части автономии в результате глобализации. Углубление и расширение интеграционных процессов требуют адекватного институционального обеспечения, устранения препятствий на пути международной торговли и инфраструктурного развития.

Ключевые слова: глобализация, международная интеграция, экономическое развитие, финансовый кризис, торговля.

Abstract: International economic integration creates opportunities for more effective economic specialization through the pooling of countries' resources. A peculiarity of their interaction arises - global problems connected with social and economic adaptation of the economies of countries that are at different stages of integration. The creation of regional integration blocs is a reaction of the protective nature of countries to the loss of a certain part of the autonomy as a result of globalization. Deepening and expanding integration processes require adequate institutional provision, removal of obstacles to international trade and infrastructure development.

Keywords: globalization, international integration, economic development, financial crisis, trade.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Киреев А. П. Международная экономика: В 2 ч. – Ч. 1. Международная микроэкономика: движение товаров и факторов производства: Учеб пособие для вузов/ А. П. Киреев. – М.: Междунар. отношения, 1998. – 416 с.
2. Макогон Ю. В. Совместное предпринимательство, инвестиционный и инновационный процессы, свободные экономические зоны/ Ю. В. Макогон, Ю. А. Гохберг. – Донецк: ДГУ, 1996. – 125 с.
3. Новицький В. Є. Міжнародна економічна діяльність України: Підручник / В. Є. Новицький- К.: КНЕУ, 2003. – 948 с.
4. Рут Р. Френклін. Міжнародна торгівля та інвестиції/ Рут Р. Френклін, А. Філіпенко. – К.: Основи, 1998. – 743 с.
5. Теорія міжнародних відносин. Міжнародні відносини та світова політика : навч. посіб. / М. П. Требін, Л. М. Герасіна, В. Л. Погрібна та ін.; за ред. М. П. Требіна. – Х. : Право, 2016. – 540 с.